

Fašismus

V meziválečném období s demokracií soupeřil fašismus. Prezentoval se jako moderní, dravý politický směr, který nastolí pořádek a umožní národům, aby vzkvétaly.

Fašisté zavrhovali demokracii. Tvrdili, že soutěž politických stran o hlasy voličů rozděluje a vyčerpává národ, místo aby ho sjednocovala. Národ podle fašistů nejlépe sjednotí vůdce. Člověk odvážný, a přitom oddaný myšlence sloužit svému národu.

Fašisté byli nacionalisty, kteří však dovedli myšlenku nacionalismu do extrému. „Dobro národa“ je podle fašistů cíl, kterému je možné a nutné podřídit vše. Třeba i práva jednotlivce.

Nebezpečí ohrožení národa používali fašisté jako strategii pro získání příznivců. Čím nebo kým byl podle fašistů národ ohrožen? Čímkoli, co se v tu chvíli hodilo, a co fungovalo, ať už to byla pravda nebo ne. Fašisté strašili demokracii, komunismem, nebo třeba údajným židovským spiknutím.

Nejznámějšími fašisty byli němečtí nacionální socialisté (nacisté) Adolfa Hitlera, kteří v roce 1932 zvítězili v německých parlamentních volbách, a na konci 30. let rozpoutali druhou světovou válku. Prvním státem, kde se fašismus prosadil, však byla Itálie. Podle italských fasci di combattimento (bojových svazků), které v roce 1922 pod vedením Benita Mussoliniho uskutečnily pochod na Řím, dostal fašismus svůj název. Fašismus se prosadil také například ve Španělsku, v Maďarsku nebo na Slovensku. Také Československo mělo své fašisty. Navzdory ostré kampani se však neprosadili.

Ačkoli byl fašismus ve druhé světové válce poražen, fašistické myšlenky nezanikly. Dokonce i dnes se o některých politických stranách a hnutích dá říci, že mají sklon k fašismu, nebo aspoň využívají velmi podobné strategie získávání příznivců...

RA